Subscription	Rs 1	50
Postage to Ceylon & India		50
do Straits		75

THE Hindu Organ

Advertising charges per line		10
do per half col	Rs 3	00
do per Column	5	00

VOL X. கo-ம் புத்தகம் | JAFFNA, WEDNESDAY APRIL 12, 1899 | இந்துசாதனம். | கலியுகஸ்ரு ருOOக. கஅகக ஏப்பிறில் கஉஉ | NO. 17 இல கஎ

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. மாதத்துக்கொருமுறை புதன்கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும

TO OUR SUBSCRIBERS

It is with the greatest reluctance we have to complain about the remissness of many of our subscribers in not sending their arrears due to our paper,though they were constantly reminded of it in these columns and a special circular sent to them. If our subscribers wish that our papershuld be thoroughly up to date in every respect they should not grudge to pay their dues promptly and strengthen our hands to effect the necessary improvements in the paper. Our thanks are due to those of our subscribrs who have responded to our circular and pajd up their arrears.

The Manager

SUBSCRIBE TO THE *HINDU ORGAN* ENGLISH WEEKLY AND TAMIL FORTNIGHTLY EDITIONS TO BE PUBLISHED SHORTLY

All surplus income from the paper will be devoted to further the Educational work of the Sabhai.

FOR PATRONS

	Rs. Cts.	
Jaffna Town per annum	10-00	and upwards
Outstations and India	11-00	do
Straits Settlements	12-00	do

Fortnightly Tamil, and weekly English, editions of the *Hindu Organ* will be sent free to patrons for one year.

FOR SUBSCRIBERS.

	Tam. Ed; Rs-Cts.	Eng:Ed: Rs-Cts.	Both Ed: Rs-Cts.
Jaffna Town per annum	1-50	3-00	4-00
Outstations ana India	2-00	4-00	5-50
Straits Settlement	2-25	4-50	6-25

The Manager

ORDER NISI

IN THE DISTRICT COURT OF MULLATIVU.

Testamentary Jurisdiction } No. 13

In the Matter of the goods and chattels, Estate and property of Nagapper Arumugam of Point Pedro, late of Mullativu. deceased.

This matter coming on for disposal before C. S. Vaughan Esquire, District Judge of Mullativu on the 30th day of March 1899 in the presence of Mr. S. Senathirajer Proctor, on the part of the Petitioner Teyver Nagalingam, and the affidavit of Kathirgamer Naganather of Point Pedro dated the 17th day of March 1899 having been read, It is ordered that the said Teyver Nagalingam be, and is hereby declared entitled to have Letters of Administration to the Estate of Nagapper Arumugam of Point Pedro, late of Mullativn deceased, unless any person shall on or before the 31st day of May 1899 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

The 30th day of March 1899

C. S. VAUGHAN
District Judge.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI.

Testamentary Jurisdiction } No. 967

In the Matter of the Estate of the late Chitamparam wife of Kartikesu of Mandaitivu
Deceased.

Veluppillai Kartikesu of Mandaitivu
Petitioner.

Vs,

1. Kartikesu Ampalavanar and
2. Kartikesu Erampu of Mandaitivu
3. Velaiyutar Vaithialingam and wife
4. Chivakkoluntu of do

Respondents,

This matter of the Petition of Veluppillai Kartikesu of Mandaitivu praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Chitamparam wife of Kartikesu of Mandaitvu coming on for disposal before C. Eardley Wilmot Esquire, DistrictJudge, on the 8th day of March 1899 in the presence of Messrs, Casippillai and cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 14th day of February 1899 having been read, it is declared that the Petitioner is the lawful husband of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued toher unless the Respondents or any other person shall on or, before the 17th day of April 1899 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 8th day of March 1899

Signed/ C. EARDLEY WILMOT
DistrictI Judge

STANTON AND CO: VEPERY, MADRAS.

European and *Native* jewellery manufacturers, Diamond and Ruby merchants, Designs and estimates on application. Dont waste time to write or cable us "can you do this or that" we can do anything that comes within reason and depends upon brains and money and close application to business

SATISFACTION GUARANTEED

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY, APRIL 12, 1899

HINDU TEMPORALITIES.

At a meeting of the Madras Legislative Council held on the 9th Ultimo the Houble Mr. Vijayaraghavachariar asked the following question:—

In view of the general complaint that the state of management of the Hindu religious and charitable endowments is very unsatisfactory and in view of the fact that the question of fresh legislation on the subject has been long occupying the attention of the Governnent and the public, will the Government be pleased to consider the desirability of early passing a suitable law in reference to this matter?

The Hon'ble Mr. Arundel replied:

The question of the expediency of legislating for the better protection of the Hindu religious endowments is at present under the consideration of Government.

Hindu Temporalities in India are not in such helpless condition as they are in Ceylon. If further legislation to safeguard them is considered expedient in the neighbouring Continent how much more necessary is some kind of legislation on the subject here? Nothing is known of the outcome of the memorial presented to Government by the Hindus of Ceylon praying for thepassing of an Ordinance on thelines of the Budhist Temporalities Ordinance. Will not the Tamil Member move in the matter and put a question at the next meeting of the Ceylon Legislative Council similar to the one asked in the Madras Legislative Council.?

MRS. BESANT'S CRITICS.

The *Palier Nasan* in a short paragraph has given all what it can collect to throw discredit on thistruly noble and self denying lady and the Hindu movement in general. Without entering into a discussion on the facts adduced, we would simply state that Mrs Besant's efforts for the advancement of India has the full sympathy and support of many men of the foremost standing in India The Viceroy has written a cordial letter on the subject of the Benares Hindu College, and our late Governor, Sir Arthur Havelock has testified to his approval of the project by being present at the Public Meeting held in Madras in its behalf.

The following reference to Mrs Anne Besant in the course of a speech by the Maharaja of Durbhanga, the premier nobleman of Bengal and one of the elected Members of the Supreme Legislative Council of India, who presided over a meeting held in the Town Hall of Calcutta on the 14th ultimo, to promote the object of establishing a central Hindu College at Benares, cannot fail to be both interesting and instructive in this connection:—

"As far as our esteemed and universally respected visitor, Mrs. Besant, is cencerned, it is almost needless for me to descant upon her praises. I am bound to say as one who has read and studied the history of her eventful career, that she thoroughly deserves them. She has devoted her life to her fellow-creatures The acquaintance of some of us may date only from the period at which she commenced her Theosophical propaganda. But for years previously her name had been a household word throughout England and America As a member of the London School Board her efforts on behalf of female education are sufficient to ensure her the grateful remembrance of thinking men The sufferings of humanity have always appealed to her, and the London poor are not likely soon to forget her indefatigable exertions on behalf of the unfortunate work-girls employed in the match factories I have only indicated a few of the many-sided features of her character but I think I have said enough to show you what a marked personality is hers. I do not know, I must confess, of any one more fitted to lead a movement of this kind She is rich in the possession of energy, of devotion, and of transparent sincerity. She believes in the cause she has come to advocate to-day, and she is in hearty sympathy with our religion.

"In fact, she is proud to call herself a Hindu, and what is more, she is absolutely sincere in her belief. She has exercised her influence for good over thousands of persons in this country, and she deserves our warmest thanks for the efforts she has made to stem the wave of irreligion and unbelief to which I have referred. There are many people of whom it can justly be said, that after having received a Western education, they had become ashamed to call themselves Hindus, but who, thanks to her teaching and her example are now only too glad to openly profess and preach the faith of their forefathers. Her success in this direction has been remarkable and I anticipate that if the Hindu College becomes a reality, it will operate as a powerful factor for promoting the welfare of our people and our religion."

உ
கணபதி துணை

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்...... ....*
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக...........*
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமமே...... ....*
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே...... ....*

விளம்பரம்.

இவ்வியந்திரசாலையிலுள்ள சில புத்தகங்களின்விலை இப்பொழுது குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இனிமேல் ஆரண்டாம் பாலபாடம் ௧0 சதமாகவும் மூன்றாம் பாலபாடம் ௨0 சதமாகவும் நிகண்டு க-வது முதல் ௧0 வது முடிய ௭௫ சதமாகவும், ௧௧ வது முதல் ௧௨ வது முடிய ௨௫ சதமாகவும் விற்கப்படும்.

இங்ஙனம்
இந்துசாதனமனேசர்.

இவ்வியந்திரசாலையில் விலைப்படும் புத்தகங்கள்.

	ரூ	சதம்.
நமச்சிவாயமாலை...	,,	௯
ஆத்திசூடி கொன்றைவேந்தன் உரை...	,,	௬
முதலாம் பாலபாடம்...	,,	௬
இரண்டாம் பாலபாடம்...	,,	௧0
மூன்றாம் பாலபாடம்...	,,	௨0
நாலாம் பாலபாடம்...	,,	௯0
ஐந்தாம் பாலபாடம்...	,,	௬௭௫
சிவாலய தரிசனவிதி...	,,	௧௨
சதிரமாபாத்திரைவிளக்கம்...	,,	௧௫
பூமிசாஸ்திரவிளக்கம் ௫-ம், ௬-ம், ௭-ம், ௮-ம், தரங்களுக்கு...	,,	௧௫
மறைசையந்தாதியுரை...	,,	௨௫
வைதிக சைவ சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தம்......	,,	௨௫
நிகண்டு முதலாவதுமுதல் ௧௨வது முடிய	௧	
நிகண்டு முதலாவதுமுதல் பத்தாவதுமுடிய	,,	௭௫
நிகண்டு ௧௧-வது முதல் ௧௨-வது முடிய...	,,	௨௫

The Great American Remedy
Dr. PHILLIP'S
PHOSPHOTINE
OR VITAL ELIXIR.

அமெரிக்கன் மகா அவுஷதம்.
டாக்டர்பிலிப்என்பவரது
பாஸ்போடையின்
அல்லது
ஜீவிய சஞ்சீவித் திரவம்.

வருஷாவருஷம் ௨0-லக்ஷம் புட்டி மருந்து உலக முழுவதிலும் விற்பனையாகின்றது.

சென்ற இருநூறு வருஷகாலங்களாக ஐரோப்பிய வைத்தியர்களும் அமெரிக்கா வைத்தியர்களும் பாஷாணவிந்து நஷ்ட தேஹதுக்களால் சேர்ந்த மூத்திரதாரை வியாதிகளைத் தீர்க்க மருந்துகள் தேடித்திரிந்தபோது, தென் அமெரிக்காவின் மலைப்பிராந்தியங்களில் ஒரு மூலிகை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அம்மூலிகையைக்கொண்டு இத்திராவகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆகையால் இவ்வரிய சஞ்சீவித் திராவகம் மூத்திரதாரை வியாதிகள் எவ்வளவு நீடித்ததாயிருந்தாலும் தொந்தமுள்ளதாயிருந்தாலும் முழுதையும் உடனே பரிகரிக்கும்.

பாஸ்போடைன்:—அநேக கஷ்ட வியாதிகளான பலவீனம், வெட்டை, வீரியக்குறைவு, கண்டமாலை, கருமவியாதிகள், கைகால் குடைச்சல்களுக்கு பிரதான மருந்தாகக் கண்டிருக்கிறது.

பாஸ்போடைன்:—சருமத்தின்மீதுள்ள தழிம்புகள், அங்கவீக்கங்கள், கண்ணெரிச்சல், தூக்கமின்மை, மயக்கம், சோம்பல், பசியின்மை, அஜீர்ணம், வாய்வு, தலைவலி இவைகளைக் கண்டிக்க விசேஷமான வீரியங் கொண்டிருக்கிறது.

பாஸ்போடைன்:—சகல்மான பெரிய வைத்தியர்களாலும் விசேஷமான ஔஷதமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது மூளையைச் சீர்திருத்தி தேகமுழுதிற்கும் ஆரோக்கியமுண்டாக்கும்.

பாஸ்போடைன்—ஜீவிய தேக உறுப்புகளுக்கு வலிமையூட்டி சிலநாள் சாப்பிட்டதும் பூரணபலத்தைத் தந்து தேகத்தை உறுதிப்படுத்தும்.

பாஸ்போடைன்:—சகலவிதமான ஸ்திரிகளுக்கு நேரும் வியாதிகளுக்கு ஏற்ற திவ்விய மருந்து.

பாஸ்போடைன்:—எவ்விதமான ரசபாஷாண வாதிரிவஸ்துக்கள் சேர்ந்த மருந்தல்ல. ஆதலால் இம்மருந்தால் விளையும் நன்மை ஸ்திரமானது.

பாஸ்போடைன்:—இதுவரையிலும் வயித்தியர்களாற் கண்டுபிடிக்கப்படாத விசேஷ வீரியமருந்து. சரீரத்தில் மாந்திரீகம்போல் வேலைசெய்யும் மருந்து.சாப்பிட்ட ஒருநிமிஷத்துக்குள் மனுஷர் எவரும் சந்தோஷமும் ஆச்சரியமும் சௌக்கியமும் பெறுவது திண்ணம். ஆகையால் ஒருமுறை சோதிக்கவும்.

மூத்கூறிய வியாதிகளால் வருந்துகிறவர்கள் விசனப்படவேண்டியதில்லை. வைத்தியர்கள் கைவிட்டபோதிலும் இம்மருந்து குணப்படுத்தும்.

மூன்று அல்லது ஆறுவாரம்உபயோகித்தால் காந்தியுள்ள கற்றிடதேகம் உண்டாகும். ஒருவாரத்திற்குப் போதுமான ஒரு புட்டி விலை ரூ. ௨. மூன்று புட்டி விலை ரூ ௫-௮. ஆறு புட்டிகள் விலை ரூ ௧0-௮. பன்னிரண்டு புட்டிகள் விலை ரூ. ௨0.

தபாற்கூலி முறையே அணா ௪, ௮, ௧௨, ரூ. ௧ ஆகும். இம்மருந்து இந்தியா பர்மா இலங்கையில் உள்ளவர்கள் இவ்விலாசத்திற்கு எழுதிப்பெறலாம்.

ஜோனல் ஏசண்டு:—ஜே. டானியல் அண்டு கோ, பாஸ்போடைன் டெப்போ, சென்னை.

மேற்கண்ட மருந்து மவுண்ட் ரோட்டிலுள்ள மெசாஸ் டப் அண்டு கம்பெனியிலும்; திருவல்லிக்கேணி பைகிறுப்ட் ரோட்டிலுள்ள டன் அண்ட் கம்பெனியிலும்; குஜிலியிலுள்ள சேஷையா கம்பனியிலும்; ராயப்பேட்டையிலுள்ள அப்புசாமிபிள்ளை கம்பனியிலும்; சைனாபஜாரிலுள்ள பெருமாள்செட்டி அன்ட்சன்ஸ் அவர்களிடத்திலும் அகப்படும்.

J. DANIEL & CO., Phosphotine Depot, Madras,
Registered Telegraphic Address. "Medicine," Madras.

மகாபாரதம்
சபா பருவம்.

இது விளம்பிஸு கார்த்திகைமீ முதல் சஞ்சிகையாக விற்றுவருகின்றோம். சஞ்சிகை ௧ தபாற்செலவுடன் ௨௮ சதம்.

ஆதிபருவம் உரையாசிரியர் படத்தோடு ரூபா ௩இ:

வை. சுப்பிரமணியபிள்ளை
விவேகாநந்த யந்திரசாலை மானேசர்.

இந்துக்காலீசுக்காக இவ்வருஷம் கையொப்பமிடப்பட்ட தொகைகளில் அறவிட்ட பணம்.

ஸ்ரீ		ரூ சத.
W. C இளையதம்பி	ஆனைக்கோட்டை	-௫0
J. C. பொன்னம்பலம்	சீதாரி	௧- ,,
சி. கணபதி	பலாலி	௫- ,,
ஆ. நாகலிங்கம் (விதானை)	கரவெட்டி	௫- ,,
ச பண்டாரம்	புலோலி கிழக்கு	௧- ,,
க. கணபதிப்பிள்ளை	புலோலி மேற்கு	௧- ,,
வே. முருகுப்பிள்ளை	புலோலி கிழக்கு	௫- ,,
க. வல்லிபுரம்	,,	௨- ,,
கு வேலாயுதர் (உடையார்)	புலோலி மேற்கு	௫- ,,
M. சுப்பிரமணியம் (Proctor)	,,	௧0- ,,
இ. வேலுப்பிள்ளை	,,	௧- ,,
A. சோமசுந்தரம்பிள்ளை (Stamp vender)	,,	௨- ,,
K. நமசிவாயம்பிள்ளை	,,	௨-௫0
ஆ. வேலுப்பிள்ளை	,,	௨0- ,,
அ. கந்தையாபிள்ளை (Surveyor)	,,	௨0- ,,
வே. சுப்பர் (விதானை)		௫- ,,
மு. உலகுநாதர்	,,	௫- ,,
வே. தா. சிவபுண்ணியம்பிள்ளை	,,	௫- ,,
G. C. கணபதிப்பிள்ளை (Surveyor)	,,	௫- ,,
ஆ ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளை	,,	௧௫- ,,
இவராற் சேகரிக்கப்பட்டதொகை		௧௧- ,,
		௧௨௨- ,,

சுருட்டுக்கொட்டகைத் தருமப்பெட்டிகளில் சேர்ந்த பணம்

ஸ்ரீ		ரூ சத.
மூ. வேலாயுதபிள்ளை	வண்-கிழக்கு	௪-௮௯
வே. சின்னட்டிப்பிள்ளை	,,	௭-௫௭இ
வே. சங்கரப்பிள்ளை	,,	௧௩-௫௭
ச மனுவேற்பிள்ளை	சீதாரி	௭-௯௬
வ சிவகுரு	நீர்வாவியடி	௧- ,,
வை சி சிவகுருநாதர்	கந்தர்மடம்	௪ ,,
வை ஆ பொன்னம்பலம்	நீர்வாவியடி	௩-௯௬இ
சி வேலுப்பிள்ளை	குசவன்குளம்	௧-௪௫இ
சித சிவகுரு	கலட்டி	௧-௫௧
ப சின்னத்தம்பி	,,	-௨0
ஞானமூர்த்தி	,,	௨-௩௧இ
ச தம்பையா	,,	௧-௫௪
		௪௯-௯௮

விளம்பரம்.

௧௮௯௯ ம் ஸு சித்திரைமீ ௧ ம் திகதி யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணைகுடி சினசித்தம்பி வேலுப்பிள்ளையும் பெண் கண்ணுத்தைப்பிள்ளையுமாகிய நாங்கள் யாழ்ப்பாணம வண்ணார்பண்ணை மேற்கில் ஐயம்பெருமாள் சிவகாமியும் மறுபேரும் தோப்பு ஐயன்தறை பர. நிலை. இலா $8\frac{1}{8}$ இரண்டுகட்டுக் கல்வீடும் இரண்டு கிணறுகளும் செய்பயிரும் எல்லைகிழக்கு விடத்தற்றீவுகற்பகப்பிள்ளையார்கோயிலாதனம வடக்கு சின்னத்தம்பி வைத்தியலிங்கத்தினுடைய ஆதனம், மேற்கு வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரசுவாமிகோயில் ஆதனம தெற்குறோட்டு இந்த எல்லைக்குட்பட்ட வீட்டையும் காணியையும் சோமவார மடமாக நாங்கள் தருமசாதனம் பண்ணிப்போட்டோம். இதிலுள்ள அசைவற்ற அசைவுள்ள பொருள்களாவையும் அதற்குத் தருமசாதனம் பண்ணிப் போட்டோம்.

சி. வேலுப்பிள்ளை
× கண்ணுத்தைப்பிள்ளை (கீற)

தமிழ்ச்சங்கம்.

வருகிற ஆவணிமீ நடத்தப்படும் இரண்டாம் பரீக்ஷையில் குறிக்கப்பட்ட பாடங்களில் குறள் முதல் ௯௩ அதிகாரமும் பாரதம் ஆரணியபருவம் முடியும்வரையும் பரீக்ஷிக்கப்படும். மற்றவைகள் விதானத்திற குறிக்கப்பட்டவாறே.

இங்ஙனம்
மா. வைத்தியலிங்கபிள்ளை
த. ச. காரியதரிசி.

விளம்பிஸு பங்குனி.

இந்துசாதனம்.

இந்துமதாலய சட்டம்.

எமது அயல்நாடும் தாய்நாடுமாகிய இந்தியாவிலே இந்துமதாலய சட்டமொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆயின் இச்சட்டம பூரணமானதல்லவெனக்கண்டு அதனைத் திருத்திக்கொள்ள அங்குள்ளார் பிரயத்தனப்படுகின்றனர். சென்னையிலே சென்றமீ ௯-௨ கூடிய சட்டநிருபணச்சபையிலே இந்துமத ஆலயங்களும் மடங்களும் மற்றுமுள்ள தருமஸ்தாபனங்களும் செவ்வே நடைபெறுமையால் அவைகளை நன்னிலைப்படுத்துவதற்கு இந்துமதாலய சட்டத்திற் சில திருத்தங்கள்செய்யவேண்டுமென கௌரவ. விஜயராகவாசாரியரவர்கள் பேசியபோது இவ்விஷயத்தைப்பற்றி இப்பொழுது அரசாட்சியார் ஆலோசனை செய்கின்றனரென கௌரவ. அரண்டல் (Hon. Mr. Arundel) என்பவர்விடையளித்திருக்கின்றனர். இந்தியாவிலுள்ள இந்துமத ஆலயங்கள் இலங்கையிலுள்ள ஆலயங்களைப்போல அவ்வளவு நிற்பந்தமான ஸ்திதியிலிருக்கவில்லை. அங்ஙனயாகவும் இந்தியர் இதுவிஷயத்தில் அதிக சிரத்தையுள்ளவர்களாய்த் தங்கள் ஆலயங்கள் மடங்கள் முதலியனவற்றைத் திருத்தி நன்னிலைப்படுத்த மிக்க பிரயாசையெடுக்க நாமிக்கு வாளாவிருத்தல் மரபாகுமா? இந்தியாவிலும்பார்க்க இவ்விலங்கையிலன்றோ இந்துமதாலயசட்டமொன்று அத்தியாவசியகம் வேண்டியது. எமது ஆலயங்களை நன்னிலைப்படுத்தவேண்டுமென்னும் பேரவாப்பூண்ட பல சமயாபிமானப் பிரபுக்கள் திரண்டு இந்துமதாலய சட்டமொன்றையேற்படுத்தித்தரவேண்டுமெனக் கேட்டெழுதிய மனுப்பத்திரத்திற்கு இன்னும் யாதொரு விடையுங் காணேம். எங்கள் பிரதிநிதி கௌரவ. றக்ஷட் அவர்கள் இதுவிஷயமாகச் சட்டநிருபணசபையில் ஓர் வினப் பொறித்துவிடுதல் ஆகாதா?

தேசாதிபதியவர்களுக்கு விடுத்த மனுப்பத்திரம் எங்கள்ஏசன்றரவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டதும், அவர் மானேசர்மாருள்ளும் ஊர்ப் பிரபுக்களுள்ளும் சிலரைக் கச்சேரிக்கழைப்பித்து ஆலயங்கள் நன்குநடைபெறக்கூடிய ஒழுங்குகளை அவர்கள்தாமே தம்முட் செய்துகொள்ளும்படி அவர்களுககுச்சொல்லி விடுத்ததும், அவர்கள் வண்ணைவைத்தீஸ்வரன்கோயிலில் நாலுமூன்றுமுறை கூடிக் குலைந்ததும் நாம் இப்பத்திரிகைவாயிலாக முன் அறிவித்தவிஷயமே. "தானறிந்துசெய்யாதான்பிறர்சொல்லிச்செய்வனோ தரணிவேந்தே" என்றபடி சிவசொத்தை அபகரித்துண்ணுதல் மகாபாதகமெனத் தாமேயறிந்து, அங்ஙனஞ் செய்யாதொழியாதார் பிறர்சொல்லிச் செய்வரோ? ஏசன்றர் முகத்துக்கஞ்சித் தமக்குச் சமாதான ஒழுங்குகள் செய்துகொள்ளப் பிரியமெனக்காட்டியது மானேசர்மார் கடிப்பன்றி உள்ளபடி அவர்களுக்கு எவ்வித ஒழுங்குகளாவது செய்துகொள்வது பிரியமல்ல.

மானேசர்மார் சமாதான ஒழுங்குகள் செய்துகொள்ளப் பின்னின்றதையறிந்த ஏசன்றரவர்கள் இந்துமதாலய சட்டமொன்றை வேறுயேற்படுத்துவதிலும் இந்துமத ஆலயங்களை டிறஸ்றி (Trustee) கட்டளைச்சட்டத்துக்குளாக்கிவிடுதல் நன்றெனக் காட்டியெழுதியிருக்கின்றனரெனக்கேள்வி. சட்டமொன்றை ஏற்படுத்த எமதரசினர்க்கு யாதுந் தடையிருப்பின் எங்கள் ஏசன்றரவர்கள் சிபாரிசுப்படியாயினும் செய்துவிடுதல் ஆவசியகம். இந்துமதாலயங்கள் டிறஸ்றிச் சட்டத்துளாக்கப்படுமாயின் மானேசர்மார் தங்கள் ஆலயங்களின் வரவுசெலவைக்குறித்துச் சரியான கணக்குக் கொடுக்கவேண்டியவர்களாவர். கணக்குக்கொடுக்கத் தவறினால் அல்லது ஆலயங்களின் நயத்திற்கு விரோதமான செய்கைகளைச் செய்புவர்களாகக் காணப்பட்டால் உடனே கோயில் அதிகாரத்துவத்தில் நின்றும் விலக்கப்படுவர்.

பொதுப்பொருள் கொண்டு பொதுநன்மைக்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஆலயங்களின் பொருள்களை மானேசர்மாரும் மற்றையோரும் அபகரித்துவிடாது தடுத்தற்கான வழிவகைகளைக்

செய்துகொள்ளுதல் சைவசமயிகளாகிய எங்கள் ஒவ்வொருவரதும் கடமையாயிருக்க, நம்மவருட் கற்றறிந்த பிரபுக்கள் சிலர் மானேசர்மாருடன் சேர்ந்து அவர்களுக்கு உதவிபுரிதல் எத்துணை மதியீனம்! புற்கை மோதகம் வாழைப்பழத்திலிவர்களுக்கும் பங்குபோலும்,

இந்துமதாலய விஷயமாக ஏதாவிதமாயாகுதல் ஓர் திருத்தத்தை யேற்படுத்திக்கொள்ளுதலத்தியாவசியகம். புதிதாய் ஓர் கோயிலைக் கட்டுவதிலும் இலமாய்க்கிடக்கும் ஓர்கோயிலைப் புதுக்குவித்து நித்தியநைமித்திய பூசைகள் கிரமமாய் நடைபெறச்செய்வது மேலான புண்ணியமாவதுபோல, மானேசர்மாருடைய முறையீனத்தாற் கிலமடையக்கூடிய ஸ்திதியிலிருக்கும் ஆலயங்களை அங்ஙனமாகாவண்ணம் காத்துக்கொள்ளுதலும் மிக மேலான புண்ணியமாகும்.

சமாசாரம்

காலநிலை—மழையங்குமிங்குமாகச் சுளித்துப்பெய்கின்றது. வெப்பமதிகம். சுரமின்னுஞ் சிலவிடங்களிலுண்டு.

மெஸ். மொறேயிஸ்—(Mr. Moraes) இவர் காலஞ்சென்றுபோன டக்தர் தோண்கிலவர்களின் இடத்திற்கு வடமாகாண அரசாட்சிவைத்தியராக நியமனம் பெறுவரெனக்கேள்வி

மெஸ்றட்—(Mr. Rudd) முன் இங்கு பொலிஸ் சுப்பெறின்ரூகவும் உதவிப் பிசுக்காலாகவுமிருந்த இவர் இங்குவருகின்றாரெனவும் மெஸ். திறங்கலவர்கள் காலிக்குப்போகின்றனரெனவும் கதைநிகழுகின்றது.

கற்குத்தா எவ். ஏ. பரீக்ஷை—இப்பரீக்ஷைக்கு இந்துகாலீஜிலிருந்து பத்துமாணவரும், வட்டுக்கோட்டைக் கல்லூரியிலிருந்து கஅ மாணவரும், சென்ற்ஜோன் கல்லூரியிலிருந்து இரண்டு மாணவரும் பிரவேசித்திருக்கின்றனர்.

விவாகம்—யாழ்ப்பாணம் பொலிஸ்கோட்டில் ஓர் லிகிதராகவிருந்து இளைப்பாறிக் காலஞ்சென்றுபோன கொக்குவில் ஸ்ரீ கார்த்திகேசரவர்களின் புத்திரியும் அப். ஸ்ரீ திருநாவுக்கரசர் அவர்களின் சகோதரியுமாகிய மாது ஸ்ரீ மாகேஸ்வரியம்மைக்கும் கொழும்புத்துறை ஸ்ரீ செல்லப்பாஉடையார் அவர்களின் புத்திரன் ஸ்ரீ இராமலிங்கமவர்களுக்கும் சென்றமீ௲ கஅ ம் தேதி விவாகம் வெகுசிறப்பாய் நடைபெற்றது. தம்பதிகளிருவரும் சுகவாழ்வெய்தி நீடூழிவாழ சிவபிரான் கிருபைபாலிப்பாராக.

ஸ்ரீ சின்னத்துரையவர்களின் தேகவியோகம்—வண்ணார்பண்ணை "துரைஅன்கோ" வைத்தியசாலைடக்தராகவிருந்த ஸ்ரீ சின்னத்துரையவர்கள் இந்தமீ௲ கூம்தேதி தேகவியோகமாகிவிட்டனர். இவர் வைத்தியத்திறமையும், சாந்தம், பொறை, தயை முதலிய நற்குணங்களுமமைந்துள்ளவர், இவ்வருடத்தில் சுரத்தால் வருந்தினோர்க்கு இவர் செய்த சகாயம் சிறிதல்ல. சிறந்த வைத்தியரென எவராலும்மதிக்கப்பட்டுப் பிரசித்திபெய்திவந்த காலத்தில் இவர் காத்திராப்பிரகாரம் இவ்வுலகவாழ்வையொருவிப் பரலோகப்பிராப்தியானது எமது பெருந் துரதிஷ்டமே. ஸ்ரீ சின்னத்துரையவர்கள் சாவகச்சேரியில் அரசாட்சிவைத்தியராகவிருந்து காலஞ்சென்றுபோன டக்தர் ஸ்ரீ தம்பரவர்களின்புத்திரன். யாழ்ப்பாணக் கச்சேரிச் சிரேஷ்டலிகிதராகவிருந்து காலஞ்சென்றுபோன ஸ்ரீ வி. இளையதம்பிச் சக்கிறுத்தாரவர்களின் மருகர். காலஞ்சென்றுபோன அப், ஸ்ரீமான். நாகலிங்கபிள்ளையவர்களுக்கு மைத்துனன். நற்குடிப்பிறப்பும், நற்குணமும், அதிதீவிர விவேகமுமுடைய இவரை இளம்பராயத்திலிழந்து துன்புறும் இவரது மனைவி மக்களோடும் மற்றுமுள்ள சுற்றமித்திரரோடும் நாமுமனுதாபப்படுகின்றேம்.

யாழ்ப்பாணம் மணியகாரன்—யாழ்ப்பாணம் மணியகாரன் ஸ்ரீ. மு தம்பாபிள்ளைமுதலியாரவர்களை உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறும்படி அரசாட்சியார் கேட்டிருக்கின்றனரெனச் சிலபத்திரிகைகள் கூறுவதுண்மையல்ல. அறுபதுவயதுச்சட்டத்தின்படி தலைமைக்காரர் இளைப்பாறவேண்டியதில்லையெனத் தேசாதிபதியவர்கள் முன்னர்த் தெரிவித்திருக்கின்றனர். ஸ்ரீ தம்பாபிள்ளை முதலியாரவர்கள் இன்னுமெத்தனையோ வருஷங்களுக்குவேலைபார்க்கக்கூடிய தேகதிடனும் சுறுசுறுப்புமுள்ளவர். இவர் உத்தியோகச்செருக்குக்காட்டாது பெரியோர் சிறியோர் யாவர்க்கும் ஏற்கடக்குங் குணமுள்ளவர். சனங்களை வருத்தாது தமது கடமையைச் சரிவர நடத்துமிவரை அரசாட்சியார் இளைப்பாறும்படி கேட்பதற்கு யாதும் நியாயமில்லையே.

இடிவிழுந்திறத்தல்—சுளிபுரத்தில் ஓர் வயலில் வேலைசெய்துகொண்டுநின்ற நாலுபேர் மழைபெய்ததினால் சமீபத்திலிருந்த அட்டாளையொன்றை ஒதுக்கிடமாய்க்கொண்டிருந்தபோது இடிவிழுந்ததினால் அவர்களில் மூவர் உடனே இறந்துவிட மற்றவர் குற்றுயிரோடு காணப்பட்டாராம்.

சோதனகர்த்தர்—சோதனகர்த்தர் மெஸ். லீ அவர்கள் இங்குவந்து கச்சேரி கோடுகளிலுள்ள கணக்குப்புஸ்தகங்களை பார்வையிடுகின்றனர்.

மரணம்—காலஞ்சென்றுபோன ஸ்ரீ கனகரத்தினமுதலியாரவர்களின் பௌத்திரன் ஸ்ரீ சீனிவாசகம் இருநாதர் தெல்லிப்பளையிற் சென்ற அ ம் தேதி தேகவியோகமாகிவிட்டனர். இவர் இந்துகாலீஜில் கல்விகற்றுவந்தவர், ஓர்சிறந்தவாலிபன். இவர் சிறுபராயத்தையிலிருந்தபோது இவரது தாய் தந்தையர் இருவருமிறந்துவிட இவரதுமாதுலர் ஸ்ரீ க. மு. நவரத்தினமவர்களே இவரை அருமைபெருமையாக வளர்த்துவந்தவர். இப்பாலியவயதி லிவரையிழந்து துன்புறும், ஸ்ரீ நவரத்தினமவர்களோடும் மற்றுமுள்ள சுற்றமித்திரரோடும் நாமுமனுதாபப்படுகின்றோம்.

உத்தியோகநியமனம்—வீமன்காமம் உடையார் ஸ்ரீ பொன்னம்பலமவர்கள் கரைச்சி மணியகாரனாக நியமனம்பெறுவரெனக்கேள்வி.

மறியற்காரன் ஒருவன் ஒழித்தோடியது—சாவகச்சேரிக்கோட்டிலே மறியலுக்கிடப்பட்ட இருவரை ஒருசேவகன் இட்டுக்கொண்டுவந்தபோது வழியில் ஒருவன் மலவிமோசனஞ்செய்யத் தன்னைவிடும்படி சேவகனை கெஞ்சிக்கேட்க அவன்மனமிரங்கி யவனையவிழ்த்துவிட அவன் எங்கோ ஓட்டம்பிடித்துவிட்டனனும். சேவகன் மற்றவனை ஓர் உடையார்வசம் ஒப்பித்து ஓடியவனைத் தேடிப் பார்த்தும் அகப்படவில்லையாம்.

—காரைதீவிலே கத்தியாற்குத்தப்பட்டுக் குற்றுயிரோடு ஆஸ்பத்திரிக்குக்கொண்டுபோகப்பட்ட செய்வியாபாரி அண்ணாமலையென்பவர் இறந்துவிட்டனர். ஐயையோ!! இவ்வேழை மனுஷனுக்கு இவ்விதகதிநேரிட்டது மிகவும்பரிதாபமே. இவரைக்குத்திய பாதகனுக்குத் தக்கதண்டனைகிடைக்குமென நினைக்கின்றேம்.

முத்துச்சிலாபம்—கப்திஸ் டனனவர்கள் சிலாபத்திற்குச்சென்று அங்குள்ள முத்துச்சிப்பிப்பார்களைச் சோதனைசெய்கின்றனர்.

மதிருஸ்வங்குவழக்கு—மதிருஸ்வங்குச்சிருப்பு ஸ்ரீ இராமலிங்கமவர்கள் கொழும்புச் சுப்பிறீங்கோட்டிலே விளக்கப்பட்டு ௫ வருட கடின வழியகாவல் விதிக்கப்பட்டார். ஐயையோ!! இவர்கதி இவ்வாறுகுமென யார்தான் காத்திருந்தார், மனுஷசீவியத்தில் வாழ்வும் தாழ்வும மாறிமாறிவருகின்றது.

ஓர் பயங்கரச் செயல்—கொழும்பிலே இன்ஸ்பெக்றர்திறவனு அவர்களை டன்லப் என்னும் ஓர் கீழுத்தியோகஸ்தன் கொலைசெய்துவிடும் நோக்கமாக அவரது முதுகில் ஓர் கத்தியாற் குத்திவிட்டனன், காயம பெரும் பாரதூரமானதாயிருந்தும் தருணவைத்திய சகாயத்தாலும் ஆயுள்வலியாலும் மெஸ் திறவனு அவர்கள் ஒருவாறு சீவமோசமுறாது தப்பிக்கொண்டார். இவரைக் கொலைசெய்ய எத்தனித்த முரட்டுப் பொலிஸ் உத்தியோகஸ்தனுக்கு இவரில் கெடுங்கோபமுமிருந்ததாகத்தோற்றுகின்றது தனது உத்தியோகஸ்தானமாகிய குருநாக்கலிலிருந்து கொழும்புக்குவந்து இன்ஸ்பெக்றர் திறவனு அவர்கள் தமது ஆபீசுக்குச் சென்றதை வழியில்நின்று கண்டு தானுமங்குசென்றான் இன்ஸ்பெக்றர் இவனைக்கண்டு "நீயேன் இங்குவந்தாய்" யென்றுகேட்க தான் இரண்டுதினங்களுக்கு லீவுபெற்று வந்ததாகவும், அந்த ஆபீசிலுள்ள ஒருவரோடு தனக்குச் சில அலுவலிருக்கிறதாகவும் சொன்னான். இன்ஸ்பெக்றர் நல்லதுமென்றுசொல்லி தனது அலுவல்களை முடித்துக்கொண்டு அடுத்த அறைக்கு எழுந்து சென்றபோது இத்துரோகி கத்தியால் அவர்முதுகிற் குத்தினான். குத்தவே இன்ஸ்பெக்றர் "நானுனக்குஎன்னசெய்தேன் என்னைக் கொல்லாதே" யென்றுசத்தமிட கிட்டநின்றோர் ஓடிச்சென்று டன்லப் என்பவனை பிடித்துக்கொண்டார்கள் இவனைக் கைமாச்சிபூட்டு உடனே பொலிஸ்கோட்டுக்குக் கொண்டுசென்றார்கள். பொலிஸ்நீதவான் விசாரணை நடத்தினபோது இவ் வுன்மத்தன் தான் பொலிஸ் இராணுவத்தில் ஓர் கொஸ்தாப்பலாகச் சேர்ந்தநாண்முதல் தான்செய்த காரியங்களையும், தனக்கு மெஸ் திறவனு அவர்களு மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும் செய்த அநியாயங்களையும் சொல்லித் தான் இன்ஸ்பெக்றர் திறவனுவை கொல்லும்நோக்கமாகவே குத்தியதாகவும் சொன்னான். தானும் வேறொரு கொஸ்தாப்புமாக இரண்டு கப்பற்காரரைப் பிடித்துக் கொடுத்தபோது நாலு தங்கப்பவுண் வெகுமதியாகக் கொடுக்கப்பட்டதென்றும், அவைகளில் இரண்டை மெஸ் திறவனு எடுத்துக்கொண்டாரென்றும், தான் ஒருமுறை பத்துநாளுக்கு லீவு கொடுக்கும்படி கேட்டபோது மெஸ் திறவனு சம்மதிக்கவில்லையென்றும் சொன்னான். பின்னும் மேஜர் நோல்ஸ் அவர்கள் சீமைக்குச் செல்லவிருந்தபோது ஒருநாள் தானவரிடம்போய்த் தனது குறைமுறைகளைச் சொன்னபோது அவர் சுப்பெறின்றனிடம்போய்ச் சொல்லெனச் சொல்ல தானவரை "நீ கடலிலே கவிழ்ந்துவிடுவாய்" எனத் திட்டியதாகவும்சொன்னான்.

ஓர் பாதகச்செயல்—குருநாக்கலைச்சேர்ந்த தன்—கமென்னும் காட்டிலே காட்டில் மிருகவேட்டையாடப்போன சிங்களவனொருவன் தன்னோடு உதவிக்கழைத்துப்போன ஒருசிறுவனைத் தன்கையிலிருந்த துப்பாக்கியாற் சுட்டு இறந்த பிணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய்த் தனக்கு எதிரியாயிருந்த ஒருவனுடைய தென்னந்தோட்டத்தில் ஒருமரத்தின்கீழ்வைத்து அம்மரத்திலிருந்த தேங்காய்க்குலைகளையுமிறக்கிப் பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு மறைந்தோடிப்போய்விட்டான். இப்பாதகனைப்பிடிப்பதற்கா அரசாட்சியார் பல எத்தனங்களுஞ்செய்திருக்கிறார்கள், கடி.

ஒழித்தோடிய ஒருவர் பிடிபட்டது—தென்மாகாணத்தில் ஒருவனைக் கொலைசெய்து எட்டுவருஷங்களாக அரசாட்சியார் கைக்ககப்படாது மறைந்திருந்த ஓர் சிங்களவன் சிங்கப்பூரிற் பிடிபட்டிருக்கிறான்.

நல்லசாதி மாடுகள்—கொழும்புத் தொழுவத்திலுள்ள இளம்வயதுப் பசுக்கன்றுகளைப் பலவிடங்களுக்கு மனுப்பிவிற்று இலங்கையிலுள்ள மாடுகளை நல்லினமாக்கவேண்டுமென இற்றைக்குச்சிறிதுகாலத்தின் முன் தீர்மானிக்கப்பட்டபடி சென்றமீ௲ உஅ ம் தேதி றெயிலாலனுப்பப்பட்ட சில பசுக்கன்றுகள் காலியில் முதன்முதல் விலைப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்திற்கு மிக்கன்றுகளனுப்பப்படுமென நினைக்கின்றேம்,

கொள்ளைநோய்—இக் கொடியநோய் வம்பாயைவிட்டு இன்னும்விலகியதாய்க் காணப்படவில்லை. கற்குத்தாவிற்சென்றமீ௲ உ௦ ம் தேதி வரையில் ௫கூ பேருக்கு இவ்வியாதிகண்டு சுசகூ பேர் இறந்துபோயினர்.

தீவிபத்து—ரங்கூனில் சென்ற மீ௲ உ௫ ம் தேதி ஓர் தீவிபத்துண்டாயிற்று இவ்விபத்தால் நேர்ந்தநட்டம் ஏறக்குறைய இரண்டிலட்சம் ரூபாய் வரையிலுண்டாம் ஓர் வயோதிப ஆடவனும் ஸ்திரியும் இவ்வக்கினிக்கிரையாயினராம்.

—இந்தியாவில் ககூஎ௦௦௦ செவிடர்கள் இருக்கின்றார்கள்; அவர்களில் கஉ௦௦௦௦ பேர் ஆண்களாம். சசு௦௦௦௦ பேர் குருடர்கள் இருக்கின்றார்கள்; இவர்களில் பாதி பேர் ஆண்களாம். கஉஅ௦௦௦ பேர் குஷ்டரோகிகள்; இவர்களில் கூ௫௦௦௦ பேர் ஆண்களாம். ஆ—ன்.

—இராஜாம்பாள் என்னுமொரு பிராமணஸ்திரி பரோடாதேசத்திலிருந்தாள. அவள் மகா பதிவிரதாசிரோன்மணி. சூரியன் பிரகாசிக்கிறதும் வருணன் வருஷிக்கிறதும் அவள் நிமித்தமென்றே சொல்லாம். இம்மாது சிரோன்மணி ஒருநாள் தன்கிருகத்தில் நெல் குத்திக்கொண்டிருக்கையில் கணவன் வந்து கதவைத் தட்டினார். உடனே உலக்கையை விட்டுவிட்டுக் கதவைத் திறக்கப்போனாள், உலக்கை விட்டவிடத்திலேயே அந்தரமாய் நின்றது என ஒரு பத்திரிகை சொல்லுகிறது ஆ—ன்.

கடிதம்

சர்வதேசசம்பந்த தருமசாஸ்திரம்.

அமெரிக்காக்கண்டத்திலே பொஸ்றன்மாநகரிலே சிறினேற் மண்டபத்தில், அமெரிக்க சுயாதீனமார்க்க சங்கத்தவரின் ௯ம் வருட உற்சவத்தில் திரளான சனசமூகத்தின் முன்னரே மேற்போந்த விஷயத்தில் ஸ்ரீ அபேதானந்தசுவாமிகள்செய்த பிரசாரணமாவது:

"இதிகாசத்திற்குஎட்டாக்காலத்திலேயே சமாதானத்தை நேசித்துப் பூசித்த தேசத்திலிருந்து யான் வருகின்றேன். இந்தியாவைப்போல நிஞ்ஞாசீவியத்தில் சமாதானத்தை நேசித்தும், பொய்த்தொழுக்கத்தைச் சாதிக்க முயன்றதுமான பிறதேசத்தை இப் பூவின்கண்ணே கண்டிலேன். ஆண்பெண்ணாகிய இருபாலாரும் அவரவர் அபீஷ்டப்படி தியானிக்க இடங்கொடுக்கிறதும் எல்லாவற்றையும் அடக்கியிருக்கிறதுமான ஓர் மார்க்கமுள்ள தேசத்திலிருந்து யான் வருகின்றேன். ……………………………………………… இக் காரணகன்னால தேயுள்ள வேறெந்ததேசமும் இந்தியாவைப்போல் அந்நியரால் சருவப்பட்டு கஷ்டமடைந்திலது. நாம் சமாதானத்தை நேசித்துத் திஞ்ஞாசீவியத்தில் சாதிக்க விரும்பினால், ஓர் சாதியின் சமாதானவளர்ச்சிக்கேற்ற கற்றுபகரணங்கள் இருத்தல்வேண்டும். அப்படிப் பட்டவைகளோ இந்தியாவுக்கில்லை. இந்தியாவோ பூர்வகாலந்தொட்டு, முதல் கிரேக்காாலும, பின்னர் சிதியராலும், பின்னர் மொங்கோலியராலும், பின்னர் ரூட்டேஷராலும், அதன்பின்னர் மகமதியராலும், கடைசியாய் கிறிஸ்தவராலுஞ் சருவப்பட்டுவந்தது."

"இந்தியா இன்று எந்நிலையிலிருக்கின்றது? ஐரூபாவின் சிலபகுதிகளைப்பார்க்கிலும் மோசமாயிருக்கின்றது தேசகன்மையார்த்தமாய்த் தான்கொள்ளும் சித்தாந்தத்தை வெளிவிட இடமில்லை. பத்திரிகைச் சுயாதீனமில்லை. பன்னெறியாலுநெருக்கப்பட்டதாய், அளவுக்குமிஞ்சி வரி சுமத்தப்பட்டதாய், இந்தியா தன்வாணிகத்தையும், வித்தையையும், சுயாதீனத்தையும் இழந்துவிட்டது. இந்தியாவானது சமாதானத்தை யிரத்தஞ்சிந்துதலினாலல்லப் போராட்டத்தினால் திரும்பவும் பெற்றுக்கொள்ளும். போராட்டமென யான் கருதியது இரத்தஞ்சிந்துதலையல்ல; நம் சீவிய ஓட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட எதிரிடைகளையேயாம். தன்னிட்டத்தையடையாமற் தடைசெய்யும். எதிரிடைகளோடு போராடுகின்றோம். முதலாவதாய்க் குருட்டுப்பத்தியோடும், பின்னர் தப்பெண்ணத்துடனும், அதன்பின்னர் நம்முற்பிதாக்களால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பழக்கவழக்கங்களுடனும் போராடுதல்வேண்டும் போராடியே தன்னிட்டத்தையடைதல் வேண்டும். இச் சுயாதீனமார்க்கசங்கத்தின் நோக்கம், சுயாதீனத்தையடைதலும் சுயாதீனத்தையடைதலுக்கேற்ற வழிவகைகளைக்கண்டுபிடித்தலுமே யென்பது எனது சித்தாந்தம். இச்சுயாதீனமானது இருபட்சமான சுயாதீனமன்று. தேசகன்மையார்த்தமான சுயாதீனமும், சனசங்கத்துக்குரிய சுயாதீனமும், மார்க்கசுயாதீனமுமேயாம். அமெரிக்காவானது இச் சுயாதீனத்தை யெப்படிப்பெற்றுக்கொண்டது? அமெரிக்கா இன்று இருக்கும் நிலைபரம் அதன் உள்ளூர்க்கலகத்தின்பெறுபேறும். இவ்வுள்ளூர் யுத்தமானது அடிமைத்தன்மையை நிர்மூலமாக்கிவிட்டது. வடதிசையார், மாகாணங்களின் ஐக்கியத்தை, நிலைபெறச்செய்யவும், அடிமைகளைத் தன்னிட்டமாய் விடவும் பிரயாசப்பட்டனர் தென்திசையாரோ அமெரிக்காவிலுள்ள அடிமைகளுக்குத் தன்னிஷ்டம்கொடுப்பதைத்தடுக்கமுயன்று எதிர்த்தனர். தன்னிஷ்டத்தையடைதலே மனுஷீகத்தின் இலக்காயிருப்பதால் நாம் அவைகளைப் போராட்டத்தினாற் பெறுதல்வேண்டும். நம்மிலுள்ள குருட்டுப்பத்தியுடனும், அறியாமையுடனும் போராடத்தயாராயிருத்தல் வேண்டும். நம் கீழானசுபாவத்தோடு போராடவும், பின்னர் நம்மை மேலானபக்குவமாக்கவும் தயாராயிருத்தல்வேண்டும். மனுப்பிறவியின் முழுநோக்கமாகும் ஆன்மபாசத்தைவிட்டு நீங்கி, ஒன்றுபடுதலே. நம் கீழான சுபாவமே தடைசெய்கின்றது. யானெனது என்னும் செருக்கறுத்தாலே இக்கீழான சுபாவத்தை மேற்கொண்டு பாசத்தினின்று நீங்குந்தன்மையையடைவேம். யான் எனது என்னுஞ் செருக்கே நம்கீழான மிருகசுபாவத்தின் முத்திரையாக இருக்கின்றது. யானெனது என்னுஞ் செருக்கறுக்கும் பக்குவத்தைப்பெறுமாறு எங்ஙன்? பாசத்தினின்றுநீங்கும் பக்குவத்தைப்பெறுமாறெங்ஙன்? இரத்தஞ்சிந்துதலினாலல்ல பிரகிருதியின் மூலசூத்திரத்தைத் தெளிதலினாலேயாம். பிரகிருதியின் மூலசூத்திரமென யான் கருதியது பிரகிருதியின் ஒவ்வொருபகுதியிலும் வெளிப்படையாய்க்கிடக்கும் பிரமாணமான உண்மையையே. இவ்வுண்மையை எமது திஞ்ஞாசீவியத்திற் கவனித்து நடப்போமாயின் சுயசுயங்கருதாதவர்களாயும், மற்றவர்களுக்குள்ள சிர்திருவாகங்களையறிய இயன்றவர்களாயும், அவரோடு அன்புடையராயும் அவர்க்குதவிபுரிபவராயுமிருப்போம்.

காரை, M. S.

THE LATE MR. S KANAGASABAI

We regret very much to record the death of Mr S. Kanagasabai of Pannalai, father-in-law of Mr. Advocate Kanagasabai which occurred last week in his residence at Pannalai. The deceased gentleman was engaged in gigantic mercantile pursuits till some years back, in conjunction with his late brother, the well-known Mr. Saravanamuttu Pillai of Madras; and retiring from them he spent the closing days of his life in his native village of Pannalai, managing his extensive landed property. We tender our heartfelt sympathy to Mr. Advocate Kanagasabai and other relatives who bemoan his loss.

THE LATE MR T SINNADURAI

It is our most painful duty to chronicle the death of this young gentleman which took place here on the 9th Instant Mr. Sinnadurai met with an accident about two months back by a fall from his carriage;and although he seemed to have fully recovered from the effects of that accident, yet he began soon after to suffer from rheumatic pains which brought on complicated disorders baffling the skill of almost all the prominent medical men in Jaffna, European and native He belonged to a very respectable family in Vannarponnai being the only son of the late Mr. Tamber who was for several years employed in the Ceylon Medical Department as a Medical Practitioner. Mr. Sinnadurai is better known as the Dispenser and chief partner of Messrs Durai & Co, Merchants, Chemists and Druggests of Vannarponnai. He was the life and soul of this establishment which has become very popular with all classes of people, owing entirely to his skill as a medical man, his courtesy and geniality, and his readness to attend to the medical needs of all, be they rich or poor, who resorted to it He was of very great service to the public during the present epidemic of fever. He not only treated those who went to his Dispensary but also attended hundreds of patients in their houses. Mr. Sinnadurai was only 29 years old at the time of his death, and we offer our heartfelt condolence to his bereaved relatives.

LOCAL AND GENERAL

The Weather—Rains have fallen in several parts of the District, allaying somewhat the intense heat.

Tobacco—The outturn of this staple product of the District for this year will, it is said, be above the average. Larger area is under cultivation and the plants which have not been affected by any pests or disease are in a healthy condition. It is, therefore, feared that the Travancore market may again become glutted with Jaffna tobacco, more especially as there is not such good demand for it at present in the Colombo and Galle markets as there had been for two years past As we have often pointed out in these columns the only remedy against over production of tobacco in Jaffna is growing also finer varieties of tobacco and curing them to suit European markets, instead of depending solely on the Ceylon and Travancore markets.

Murders—A man of Chulipuram, belonging to the mendicant class was beaten to death in a quarrel among his own relations. The accused are in jail A youngman of Karaitivu was last weekseriously stabbed on the nape of the neckby some other youngmen of the place and he expired in the Jaffna F. N S. Hospital on the 3rd Instant. Mr Wouteraz, Police Magistrate of Kaits held an Inquest on his body, the following day. We understand that some of the assailants have been arrested.

Personal—Mr. Kanagasundram Pillai B A. of the Madras Secretariat is on a visit to Jaffna. He is a native of Trincomalie but married in Jaffna to the only daughter of Mr. M. Sithamparanathar, President of Village Tribunal, Batticaloa. Mr. Kanagasundram Pillai is a rising member of the public service in the neighbouring Continent and is, we believe, an Examiner connected with theMadras University in Tamil.

Death by Lightning—Four people who worked in a field at Chulipuram and who took shelter under a portable hut called Addalai owing to rain were struck by lightning on the 8th instant. Three of them died instantaneously and the other is in a precarious state—Cor.

Shroff Ramalingam—Intelligence has been received here by wire to the effect that the late Shroff of the Madras Bank, Colombo, has been convicted in the Supreme Court and sentenced to five years imprisonment, for embezzling from that Bank a sum of about Rs. 200,000,

The New Shroff—We learn that Mr. Chokanathan, Broker of Messrs Mackwood and Company has been appointed Shroff of the Madras Bank, Colombo.

A STEP IN ADVANCE

Bishop Welldon may be said to have taken a welcome forward step in the establishment of a feeling of mutual respect and sympathy between the Christian rulers and the non-Christian ruled in India by absolutely discontinuing the use of that most objectionable word "heathen," with regard to the Indian races. It is to be hoped that the Bishop's example will be followed, in the first place, by all clergyman and Christian Missionaries and then by the whole Christian population. It is very true that the use of such terms of contempt as "heathen" with reference to Hindus and Mahomedans at once prejudices them against Christianity and the preachers of that religion. Bishop Welldon is new to the country, and perhaps he is not aware that such words as "niggers," "natives."&c., used by Anglo-Indians in contempt of the children of the soil hurt the latter,s feelings and helps materially to widen the breach between the two great communities. Cannot the good Bishop set an example by himself dropping those words and use his influence in making others do the same?

—The Hindu

Dr PONNAMBALAM, M. B. C. M.

That great friend of the suffering humanity—that grand figure of unblemished character and of distinguished medical talents—Dr Ponnambalam, M. B C M of Aberdeen is no more. Small-pox that cruel tyrant snatched away from our midst, on the morning of the 16th inst, such a dignified, brilliant and useful life. Considerable sympathy prevails among all classes of men at the unexpected and premature death of Dr Ponnambalam, for the deceased gentleman during, his short medical career in Penang, gained esteem good-will and confidence of the people at large. The courtesy and softness of heart peculiar to a doctor, he possessed in an eminent degree. There was a charm in his ways and conversation seldom found anywhere else. Intellectual trainings of no mean order coupled with a quick and firm grasp of mind and intensity of will, have made him conspicuous in the eye of the world. Dr Ponnambalam, it will be remembered, was a Jaffna Tamil gentleman of an ancientrand respectable pedigree. He passed M B C M in 1893 and left England for Ceylon in the following year where he remained till misfortune brought him hither to lay his bones in a strange land. We beg to condole with his afflicted widow, a European lady of Aberdeen —The Penang Patriot

AN AMERICAN SWAMI.

Among the passengers on board the P. and O. s. s. Carthage, which arrived at Bombay on Saturday, was an American lady of French extraction, who is known as Swami Abbayanada, and who is the first European, if we may call her so, to be actually and practically converted to Hinduism. In contemplating the step she has taken, and in considering the faith she has chosen to adopt, one cannot but be reminded of Schopenhaeur's strange prediction, when he said, in reference to the ethics and philosophy of Hinduism, "The world is about to see a revolution in thought more extensive and more powerful than that which was witnessed by the Renaissance of Greek Literature,"- The Hindus firmly believe that their religion will overspread the world, and when they sent Swami Viveka nanda as their representative to the Congress of Religions in New York in 1895 they felt that their golden opportunity of explaining the philosophy of their faith had finally arrived. Swami Vivekananda was a young Bengali of twenty-five years, who had never before in his life spoken in public, and a section of the Hindu community were rather opposed to his being chosen as their representative owing to this seeming disqualification. But the young devotee created more than an impression by his address to the assembled Congress; the result partook rather of the nature of a furore. The doctrines he expounded were eagerly discussed and carefully studied. The millionaires of New York society fought over the privilege of entertaining him, and money was showered upon him. In fact, one of the most convincing signs of his success in the eyes of his co-religionists in India was the large amount of money he remitted to them for the purposes of charity, all of which he received as gifts from his American admirers.

Swami Abbayananda, who was at the time earning her living as a journalist at Brooklyn, was amongst the number of those who were particularly impressed by the philosophical doctrine expounded by the young Bengali sanyasi. She made a point of attending his lectures, and after a full interchange of ideas, she expressed her desire to become his chela or disciple, with a view to finally adopting Hinduism. Apparently the continuation of her investigations strengthened her ideas, for she eventually adopted the religion of India, after carefully studying the Vedas, and more especially the Upanishads, which are more to the Hindus than even our Bible is to us, for they are supposed to have been directly inspired by the Divine essence which they call God, or rather Om. Then, carried away by zeal, she asked for permission, and was allowed to enter one of the religious orders of Shivaism, that being the sect of Hinduism to which her guru, or spiritual guide, Vivekananda, belonged. The latter "ordained" her in New York in 1895, and subsequently, at intervals, raised her through all the ranks of the priesthood, until she reached the highest rung of the ladder, and was finally made a Sunyasin of the puri order. As such she is the very first of the Western World, and in fact it sounds incompatible—an American lady becoming a Hindu sanyasi or yogi. The lady swami, if one may call her so, is a little over fifty years of age, stands somewhat above the average height and is of rather an imposing figure, Her face impresses one at the outset with its expression of gentleness, calmness and kindness; but with these traits she possesses the strong chin and massive jaw which betray the dominant will power and invincible determination, without which she could never have crossed such a wide social gulf as that which she has overstepped. She wears her hair, which is grey almost to whiteness, cut very short and brushed backward, a mode which shows to advantage the breadth and height of her straight forehead. Imagine her, too, with a pair of dark eyes full of earnestness, set in a face of a pale hue, and we have a portrait of Swami Abbayananda. She was baptised under that name by her guru, and having renounced her real name as part of her vows, she is only known by the honorific Sanskrit title. Amongst other things, the lady swami has taken the vows of poverty, chastity, and homelessness, and neither owning nor possessing anything beyond the clothes she is wearing and a few religions books, she trusts like all true sunyasis, to obtain food to sustain her and shelter from the natives. According to the rules of her order, too, she wears a simple cloth gown of saffron colour, of a style modified to suit European conventionalities, but cut perfectly plain like the robe of a monk, and without any adornment at all, beyond a sash of the same colour carried round her waist, and with the ends hanging down in front to her feet.

If the lady swami had been the only European or American to adopt Hinduism as a religion, and more especially to take to a form of religious mendicancy as a faith, most people would have said that she was perhaps not in her right mind. But strange to say, after she was ordained a priestess at New York, in 1895, the lady swami collected a congregation around her at the mission she started there, and succeeded in converting a number of Americans, men and women, to the Shivaite sect of Hinduism. This reads like a romance, but it is a fact beyond all question. And, moreover she has, under the authority delegated to her by Swami Vivekananda, herself ordained two Shivaite priests and one lady priestess, who are establishing missions in the different large centres of population in the United States. Strangest of all, however, and almost incredible, is the fact that a Hindu Jain who happened to be at Brooklyn once went to hear her preach, and after attending a number of her services became her chela or pupil, and finally made up his mind to become a sunyasi. Swami Abbayananda thereupon undertook to initiate him according to the Vedic ritual. An altar was erected in a wood upon the shores of Lake Michigan, far removed from the frequented haunts of man, and upon it were placed portraits of Ramkrishna, Vivekananda, the lady swami herself, and a picture of the Jain's own god, these being simply brought into use so as to remind the man of the solemnity of his vows. A sacred fire was also prepared and burnt in the orthodox manner, the stick forming the outer edge being formed in the shape of a square, while those within were arranged in the form of a triangle the symbol of unity. The Jain was thus ordained a Parama Vanaprasta, which is the highest order of ascetics or forest recluses. Opportunely, and just at the close of the ceremony one of the congregation who had come provided with a camera, took an excellent snarshot of the scene, in which the lady Swami is revealed sitting on the ground reading sacred texts to the Jain who wears an ordinary puggree and chapkan, and who is squatting cross-legged in front of her, listening to her with intense devotion and attention. The smouldering fire, the altar, and the saucer of ghee are also clearly visible in the foreground of the picture, whilst in the back ground one sees a thin belt of giant forest-trees, between whose trunks the shimmering light from the waters of Lake Michigan is just discernable.

The lady swami is now on her first visit to India, and it is her intention to make her way to the various places where Sunyasim flourishes throughout the Peninsula, but it is her special aim to be present at the annual festival of Ramkrishna's birth at Calcutta. Last but not least, she desires to see her guru, Vivekananda, once more.

To a European accustomed to such a totally different mode of life, the task she has undertaken will probably be found to prove physically impossible. She has practised vegetarianism' it is true, for years, and she found no difficulty in adapting herself to abstention from flesh or fish as a creed; but if she proposes to beg away as she goes, she will probably discover that the grains of uncooked rice given to her by charitable natives will prove quite insufficient to support her constitution, however adequate such food might be in that respect for ordinary sunyasis. That is however, a piece of practical experience which the lady swami must discover for herself: no amount of telling will have the least effect in convincing her to the contrary.

It only requires a slight conversation with this quaint but interesting personage to discover the fact that she is thoroughly well versed in the doctrines and ethics of her adopted faith; in fact, she is so at home with the Upanisheds, or the philosophical portion of the sacred books as to have the major and essential portions of them committed to memory. So it will fare badly with the controversial pundit who rashly engages her in argument upon the subject. She has not yet learnt Sanskrit, but this is a difficulty obviated by Professor Max Muller's translations of the Vedas, and she has learnt by heart all the Sanshrit texts which are essential to the celebration of the rites and ceremonies of her religion. It will be a matter of some speculation to see in what light the Hindus of India receive Swami Abbayananda as she goes among them in her saffron grown. Her views, besides being strong, must strike the ordinary "man in the sreet" as being exceedingly quaint, and it will be highly interesting to watch her reception.—The Times of India.

PRINTED AND PUBLISHED BY P. CARTHIGASA-PILLAI FOR THE PROPRIETORS AT THE SAIVAPRAKASA YANTRA OFFICE, JAFFNA.